

МАТЕРІАЛИ ДО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА «НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІВНИКИ ГЛУХІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. О. ДОВЖЕНКА, 1952 – 1991 рр.» (ЛІТЕРИ «С, Х, Ш, Ю»)

Реконструйовано життєвий та службовий шлях співробітників (прізвища яких починаються на літери «С, Х, Ш, Ю»), котрі працювали у Глухівському національному педагогічному університеті ім. О. Довженка за радянської доби. Запропонований перелік є продовженням матеріалів, які були опубліковані у Історичних судіях суспільного прогресу (№2, 2014, № 3, 2015 та № 4, 2016 рр.)

Ключові слова: науково-педагогічні працівники, педагогічний інститут, кафедра, ректорат, викладач, асистент.

-С-

Сабадашова Любов Миколаївна народилась 4 листопада 1956 р. у с. Ховзівка Путивльського району Сумської області. 1963 – 1973 рр. навчалася в Дунаєцькій середній школі (с. Дунаєць, Глухівський район, Сумська обл.). 1973 – 1974 рр. – старша піонервожата в Дунаєцькій середній школі, 1974 – 1978 рр. – студент філологічного факультету Сумського державного педагогічного інституту ім. А. С. Макаренка (нині – Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка).

15 серпня 1978 р. призначена на посаду асистента кафедри мови та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського. 14 липня 1979 р. звільнена з роботи за власним бажанням (ОСВ Сабадашова Л. М., 10 арк.).

Савич Катерина Дем'янівна народилась 6 жовтня 1912 р. у Глухові в сім'ї робітника. 1928 р. закінчила Глухівську семирічку, 1931 р. – Глухівський педагогічний технікум. 1931 – 1932 рр. – лаборант заводу № 9 у Шостці. Одночасно закінчила однорічний Шосткинський хімічний технікум. 1934 – 1935 рр. – технік-хімік на заводі № 6 та № 9 у м. Шостці; 1935 – 1941 рр. – лаборант ботаніки Глухівського технікуму механізації сільського господарства (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету).

1936 – 1948 рр. навчалася на заочному відділенні біологічного факультету Ленінградського державного університету (нині – Санкт-Петербурзький державний університет, РФ). Під час окупації працювала лаборантом та інструктором з с/г практики в агрошколі (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету). 1943 – 1944 рр. – секретар, 1944 – 1949 рр. – старший лаборант та асистент кафедри зоології; 1949 – 1952 рр. – асистент зоології, 1952 – 1953 рр. – старший викладач зоології Глухівського учительського інституту.

1953 – 1961 рр. – учитель біології в Глухівській школі № 4. 1956 – 1961 рр. – асистент ботаніки та фізіології, викладач природознавства на погодинній основі в Глухівському педагогічному інституті. 1 вересня 1961 р. призначена асистентом природознавства в Глухівський педагогічний інститут. 1966 – 1968 рр. була переведена з посади «асистента» на посаду «старший викладач природознавства». 1 серпня 1968 р. звільнена з роботи у зв'язку з виходом на пенсію (ОСВ Савич К. Д. 1-а справа, пагінація відсутня, 2-га справа, 38 арк.).

Савицький Дмитро Григорович народився 28 червня 1956 р. у Глухові в інтелігентній сім'ї. 1971 р. закінчив Глухівську школу № 3. 1971 – 1975 рр. навчався в Глухівському технікумі механізації та електрифікації сільського господарства (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету); 1975 – 1979 рр. – на факультеті загальнотехнічних дисциплін Глухівського педагогічного інституту.

15 серпня 1978 р. призначений на посаду викладача практикуму в навчальних майстернях Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 25 серпня 1979 р. призначений на посаду молодшого наукового співробітника Науково-дослідного сектору інституту. 13 травня 1980 р. звільнений з посади викладача кафедри загальнотехнічних дисциплін і фізики у зв'язку із призовом до лав Радянської Армії. 23 листопада 1982 р. після звільнення в запас приступив до виконання своїх обов'язків по кафедрі фізики та електротехніки Глухівського педагогічного інституту. 29 червня 1983 р. звільнений з посади викладача кафедри фізики у зв'язку із переводом до Глухівського міськвиконкому (ОСВ Савицького Д. Г., 13 арк.).

Савчук Петро Іванович народився 1903 р. у с. Збаражівка Бердичівського повіту Київської губернії (нині – село Плисківського району Вінницької обл.) в селянській родині. 1924 – 1925 рр. проходив військову службу в 72-у стрілецькому полку 24-ї Залізної дивізії (м. Жмеринка). 1925 – 1926 рр. працював в Київському комітеті боротьби з безробіттям та на залізниці різноробочим у м. Ніжин.

1926 – 1935 рр. перебував на пенсії у зв'язку з інвалідністю. У цей час навчався два роки на курсах іноземної мови (м. Київ), двохрічних загальноосвітніх курсах (м. Київ); закінчив денний будівельний робітфак (м. Київ). 1935 – 1936 рр. закінчив однорічні курси істориків при Київському облВНО. 1936 – 1937 рр. – учитель історії, географії та німецької мови в Дмитрівській семирічній школі, Золотоніський район, Київська обл. (нині – Черкаська обл.). 1937 – 1940 рр. – студент історичного факультету Київського педагогічного інституту ім. О. М. Горького (нині – Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова).

1940 – 13 вересня 1941 р. викладав історію у Великосорочинському педагогічному училищі (нині – с. Великі Сорочинці, Миргородський район, Полтавська обл.). З 1 січня 1942 по вересень 1944 р. перебував у лавах Червоної Армії. 1944 – 1946 рр. – завідувач райВНО в м. Тетіїв (нині – районний центр Київської обл.); 1946 – 1949 рр. – лектор обкому партії в м. Бобринськ БРСР (нині – місто Могильовської області, Республіка Білорусь); 1949 – 1951 рр. – викладач історії КПРС в Білоцерківському вчительському інституті іноземних мов (м. Біла Церква, Київська обл.). 1952 – 1953 рр. знову працював лектором обкому партії в м. Бобринськ.

1953 – 1958 рр. – викладач філософії в Криворізькому педагогічному інституті (нині – Криворізький державний педагогічний університет) та у Криворізькому вечірньому університеті марксизму-ленінізму при Криворізькому МК КПУ. 1 вересня 1959 р. призначений на посаду старшого викладача діалектичного та історичного матеріалізму Глухівського педагогічного інституту. 26 серпня 1961 р. звільнений з посади у зв'язку із переходом на роботу в інший інститут (ОСВ Савчука П. І., 22 арк.).

Сакало Дмитро Іванович народився 1904 р. у с. Сокиринці Прилуцького повіту Чернігівської губернії (нині – село Срібнянського району, Чернігівська обл.). На 1924 р. почергово навчався у місцевій семирічці та с/г профшколі; 1924 – 1927 рр. – Житомирському с/г інституті (нині – Житомирський національний агроєкологічний університет). 1927 – 1928 рр. перебував на посаді завідувача с/г курсами в с. Антонівка (нині – село Варвинського району Чернігівської області); 1928 – 1935 рр. – завідувача учбовою частиною та викладачем с/г дисциплін, спочатку в Чернухінському (нині – смт Чорнухи, Чорнухінський район, Полтавська обл.), а потім у Сокиринському (нині – село Срібнянського району, Чернігівська обл.) та Роменському технікумах (нині – м. Ромни, Роменський район, Сумська обл.).

1935 – 1936 рр. навчався на агро-педагогічному відділі Харківського с/г інституту (нині – Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва). 1936 – 1939 рр. перебував в аспірантурі при Харківському науково-дослідному інституті ботаніки. 1939 р. захистив кандидатську дисертацію у Харківському державному університеті (нині – Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна) на тему: «Флора заливних лугов р. Дніпр». 1 вересня 1939 – 27 серпня або 1 вересня 1941 р. (до евакуації) працював заступником директора із заочної освіти й старшим викладачем ботаніки та основ дарвінізму в

Глухівському учительському інституті . Через швидкий німецький наступ був змушений повернутися до Глухова у листопаді 1941 р.

Під час евакуації разом з чотирма іншими викладачами сховав в підвалі інституту мікроскопи та інше обладнання. Для прожиття організував артіль кустарів із пофарбування верхнього одягу. Також, був змушений прочитати в Глухівській с/г школі (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету) 40 годин курсу «Ботаніка».

3 вересня 1943 р. призначений завідувачем кафедри ботаніки (на 1952 р. – кафедра природознавства та географії) Глухівського учительського інституту. Рішенням Вищої атестаційної комісії від 31 березня 1945 р. затверджений в званні доцента. 31 серпня 1954 р. у зв'язку із реорганізацією інституту в педагогічний був звільнений від обов'язків завідувача кафедри та залишений на посаді доцента кафедри географії. 1 вересня 1955 р. звільнений з роботи у зв'язку із переводом до Мелітопольського педагогічного інституту (нині – Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Богдана Хмельницького) (ОСВ Сакала Д. І., 37 арк.).

Салтан Яків Кирилович народився 8 жовтня 1905 р. у с. Слобідка Сосницького повіту Чернігівської губернії (нині – село Менського району, Чернігівська обл.) в сім'ї селянина-бідняка. 1927 – 1929 рр. перебував на посаді молодшого командира Робітничо-Селянської Червоної Армії 10-го кавалерійського полку (нині – м. Ізяслав, Хмельницька обл.). 1929 – 1932 рр. – студент робітфаку при Сталінському педагогічному інституті (нині – Донецький національний університет ім. В. Стуса, м. Вінниця); 1932 – 1934 рр. – студент соціально-економічного факультету цього ж інституту.

1934 – 1935 рр. – директор та вчитель семирічної школи на керамічному заводі ім. К. Є. Ворошилова, Ольгинський район, Сталінська обл. (нині – смт Ольгинка, Волноваський район, Донецька обл.). 1935 – 1939 рр. – студент шкільного факультету Комуністичного педагогічного інституту ім. Н. К. Крупської (нині – Російський державний педагогічний університет ім. О. І. Герцена, РФ). 1939 – липень 1941 рр. – заступник директора з учбової роботи та викладач педагогіки у Новомосковському учительському інституті.

Серпень 1941 – листопад 1941 р. перебував у лавах Червоної армії. У районі Градизьк – Чернобай був важко контужений. Грудень 1941 – вересень 1943 р. перебував у рідному с. Слободка. Вересень 1943 – травень 1944 р. – завідувач відділу народної освіти Менського району; 22 листопада 1943 – 22 грудня 1943 р. – викладач психології в Ніжинському педагогічному інституті ім. М. Гоголя. Травень 1944 – серпень 1945 р. перебував у лавах Червоної Армії. Був нагороджений: медаль «За отвагу» та «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 гг.».

Серпень 1945 – серпень 1948 р. – заступник директора з учбової роботи та викладач педагогіки Слов'янського учительського інституту (нині – Донбаський державний педагогічний університет). Відповідно до наказу № 1586 заступника Міністра освіти УРСР від 10 серпня 1948 р. переведений на посаду старшого викладача педагогіки в Глухівський учительський інститут . З 26 серпня 1948 року – в. о. завідувача кафедри педагогіки та психології; з 1 вересня 1952 р. – тимчасово в. о. завідувача відділу мови та літератури. 1949 р. закінчив аспірантуру. 3 серпня 1952 р. захистив дисертацію з теми: «Правила для учащихся» в системі виховання сознательной дисциплины в I – IV классах советской школы» на звання кандидата педагогічних наук Звільнений з роботи 28 серпня 1953 р. (ОСВ Салтана Я. К., 23 арк.).

Самарський Сергій Львович народився 1905 р. у с. Павлівка Кобеляцького повіту Полтавської губернії (нині – Кобеляцький район, Полтавська обл.) у селянській родині. Неповну середню школу закінчив у с. Павлівка, а середню – у с. Андріївка. 1936 – 1941 рр. навчався на біологічному факультеті Дніпропетровського державного університету; 1941 р. закінчив курси воєнних техніків (м. Москва, РРФСР).

Листопад 1941 – 1942 р. – начальник складу боєприпасів, проводив роботу із утилізації боєприпасів при в/ч 525; 1942 – грудень 1944 р. – аналогічна робота у в/ч № 621 (Челябінська

обл., РРФСР). Грудень 1944 – 17 березня 1945 р. перебував у складі штрафної роти при 23 ОШБ II Білоруського фронту. 25 червня 1945 р. демобілізований.

1945 – 1949 рр. викладав зоологію в Кременчуцькому учительському інституті. 1949 – 1952 рр. перебував в аспірантурі з зоології у Київському педагогічному інституті. 1 лютого 1953 р. згідно розпорядження Міністерства освіти УРСР від 30 липня 1952 р. зарахований на посаду викладача зоології в Глухівський учительський інститут. 26 серпня 1954 року звільнений з посади старшого викладача зоології за власним бажанням (ОСВ Самарського С. Л., 17 арк.).

Сапітон Григорій Львович народився 1901 р. у с. Тупичів Чернігівської губернії (нині – село Городнянського району Чернігівської обл.) в селянській сім'ї. Улітку 1921 р. закінчив учительські курси та отримав звання учителя семирічної школи. 1921 – 1922 рр. – учитель початкової школи у с. Вихвостів Чернігівської губернії (нині – село Городнянського району, Чернігівська обл.). 1922 – 1924 рр. проходив військову службу в 135-у полку (м. Миколаїв). 1924 – 1927 рр. – студент фізико-математичного факультету Чернігівського інституту народної освіти.

1927 – 1930 рр. – викладач фізики та електротехніки у профтехшколі (нині – смт Добрянка, Ріпкінський район, Чернігівська обл.); 1930 – 1931 рр. – асистент у Шосткинському хіміко-технологічному інституті; 1931 – 1932 рр. – асистент з фізики в Чернігівському інституті соціального виховання; 1932 – 1935 рр. – доцент у Глухівському с/г інституті; 1935 – 1937 рр. – завідувач з учбової частини та викладач електротехніки у Глухівському технікумі механізації с/г; 1937 – 1939 рр. – завідувач з учбової частини у Глухівській школі № 3, за сумісництвом – викладач фізики в Глухівському інституті; 1 вересня 1939 – 27 серпня 1941 р. – старший викладач фізики, декан фізико-математичного факультету Глухівського учительського інституту.

1941 – 1944 рр. – викладач електротехніки в Скло-керамічному технікумі (нині – м. Вольськ, Саратовська обл., РФ). Одночасно з 1 жовтня 1942 по 10 жовтня 1943 р. – викладач фізики у Вольському учительському інституті. З 17 лютого 1944 р. – старший викладач фізики, завідувач кафедри фізики, декан фізико-математичного факультету Глухівського учительського інституту. З 1 вересня 1947 по 8 серпня 1952 р. – директор Глухівського учительського інституту. 29 січня 1954 р. виключений із штату у зв'язку із смертю (ОСВ Сапітона Г. Л., 46 арк.).

Сасс Мусій (Моїсей) Веніамінович народився 11 червня 1918 р. у м. Проскурів Кам'янець-Подільської губернії в сім'ї службовця (нині м. Хмельницький, Хмельницька обл.). Упродовж 1926 – 1937 рр. почергово навчався у школах, Одеси, Кисловодська (РРФСР) та Баку (нині – Республіка Азербайджан). 1937 – 1943 рр. – студент фізико-математичного факультету за спеціальністю математика в Азербайджанському державному університеті ім. С. М. Кірова (нині – Бакинський державний університет; м. Баку, Республіка Азербайджан).

1943 – 1944 рр. – викладач кафедри вищої математики у Вищому Воєнно-Морському училищі ім. Ф. Е. Дзержинського (нині – Воєнно-морський політехнічний інститут, Санкт-Петербург, РФ); 1944 – 1947 рр. – викладач Азербайджанського індустріального інституту ім. М. Азизбекова (нині – Азербайджанський інститут нафти та хімії ім. М. Азизбекова).

1948 – 1951 рр. – асистент кафедри математики Чернівецького учительського інституту; з 20 серпня 1951 р. – старший викладач кафедри математики Конотопського учительського інституту; 1 вересня 1952 р. переведений на посаду старшого викладача кафедри математики у Глухівському учительському інституті. 1 вересня 1960 р. переведений на посаду асистента. 31 серпня 1961 р. звільнений з посади. (ОСВ Сасса М. В., 20 арк.).

Сафронова Любов Йосипівна народилася 12 серпня 1946 р. у м. Перм (нині – адміністративний центр Пермського краю, РФ) в сім'ї службовців. 1965 р. закінчила Пермську загальношкільну політехнічну середню школу № 45. 1965 – 1971 рр. – вихователь в дитячому садку № 187 (м. Перм, РРФСР). 1967 – 1972 рр. – студент факультету педагогіки та психології Пермського державного педагогічного інституту (нині – Пермський державний гуманітарно-педагогічний університет, РФ).

1972 – 1979 рр. – вихователь в дитячих садках № 43, 15 в м. Махачкала (нині – столиця Республіки Дагестан, РФ). 1980 – 1985 рр. – методист в дитячому садку № 5 (м. Глухів). 3 листопада 1987 р. прийнята на посаду асистента кафедри педагогіки та психології Глухівського державного педагогічного інституту. 25 серпня 1989 р. звільнена з роботи у зв'язку з переводом чоловіка-військовослужбовця на нове місце служби (ОСВ Сафронової Л. Й., пагінація відсутня).

Саханова (до заміжжя – Стеценко) Ганна Андріївна народилася 24 вересня 1920 р. у с. Колонтаїв Харківської губернії (нині село Краснокутського району, Харківська обл.) в селянській родині. 1931 р. разом з батьками переїхала в Харків. 1938 р. закінчила Харківську середню школу № 115. 1939 – 1941 рр. – студент історичного факультету Харківського державного університету ім. О. М. Горького.

Під час окупації (до лютого 1943 р.) працювала на харківському заводі «Пластмас». Під час відступу Червоної Армії з Харкова вступила у військову частину н/п 25570 (13-а трофейна бригада). 3 червня 1945 р. здійснювала демонтаж німецьких підприємств в м. Вейсвассер (нині – місто в землі Нижня Саксонія, ФРН). 3 листопада 1945 р. працювала в економічному відділі комендатури Радянської військової адміністрації (м. Вейсвассер). 16 травня 1946 р. демобілізована.

1946 – 1949 рр. – студентка історичного факультету Харківського державного університету ім. О. М. Горького, факультету німецької мови (заочна форма) Харківського педагогічного інституту іноземних мов ім. Н. К. Крупської. 1949 – 1951 рр. – учитель історії та німецької мови в Клишківській ЗОШ (с. Клишки, Шосткинський район, Сумська обл.); 1951 – 1952 рр. – інспектор шкіл Шосткинського району; 1952 – 1954 рр. – учитель історії та німецької мови в Середино-Будській середній школі робітничої молоді (м. Середино-Буда, Сумська обл.); 1954 – 1959 рр. – учитель історії та німецької мови в Глухівській середній школі № 1.

Одночасно в 1954 – 1955 н. р., 1957 – 1958 н. р., 1958 – 1959 н. р. викладала в Глухівському педагогічному інституті німецьку мову на погодинній основі. 16 серпня 1959 р. зарахована на штатну посаду викладача німецької мови на ½ ставки. 31 серпня 1961 р. звільнена з посади. 2 жовтня 1961 р. призначена на посаду викладача німецької мови на повну ставку в Глухівському педагогічному інституті. 1 вересня 1971 р. звільнена з роботи за власним бажанням, проте залишена на посаді викладача німецької мови з погодинною оплатою (ОСВ Саханової Г. А., 32 арк.).

Світловський Олексій Тимофійович народився 18 листопада 1937 р. у с. Світличне Варвинського району Чернігівської обл. в селянській сім'ї. 1945 – 1952 рр. навчався в Світличнівській семирічній школі; 1952 – 1955 рр. – Варвинській середній школі (нині смт Варва, Варвинський район, Чернігівська обл.). 1955 – 1957 рр. – обліковець в польовій бригаді колгоспу ім. С. М. Кірова (с. Світличне); 1957 – 1961 рр. – черговий складу, диспетчер централізованого перевезення вантажів УМТС тресту Казметалургбуд (м. Теміртау, Карагандинська обл. Казахська РСР).

1961 – 1965 рр. – студент історико-філологічного факультету Карагандинського державного педагогічного інституту (нині – Карагандинський державний університет імені академіка Е. А. Букетова, Республіка Казахстан). Через брак вчителів російської філології курс навчання скоротили на один рік й випустили як вчителів російської мови та літератури, проте 50% навчального матеріалу складала історія.

1965 – 1966 рр. – вчитель історії, суспільствознавства та літератури в середній школі № 21 (м. Теміртау, Казахська РСР); 1966 – 1969 рр. – викладач кафедри марксизму-ленінізму заводу-ВТУЗу Карметокомбінату (м. Теміртау, Казахська РСР); 1969 – 1972 рр. – аспірант кафедри філософії гуманітарних факультетів Казахського державного університету ім. М. С. Кірова (нині – Казахський національний університет ім. аль-Фарабі, м. Алма-Ати, Казахстан).

1974 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Роль производственного коллектива в формировании научного мировоззрения рабочего». 1972 – 1977 рр. – старший

викладач, в. о. доцента кафедри філософії та політекономії заводу-ВТУЗу при Карметокомбінаті. 16 лютого 1977 р. призначений на посаду старшого викладача кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту. 6 липня 1978 р. звільнений з роботи за власним бажанням (ОС Світловського О. Т., 16 арк.).

Свистула Іван Васильович народився 10 жовтня 1926 р. у с. Тецьке Старобільського округу УСРР (нині – село Старобільського району Луганської обл.) в селянській сім'ї. 1942 р. закінчив 9 класів у Брянській середній школі № 2 Кадіївського району Ворошиловградської обл. (нині – Луганська обл.). Під час окупації не працював і не вчився. 1944 – 1951 рр. проходив військову службу в складі збройних сил СРСР. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами: «Красной Звезды» (1945 р), «Отечественной войны» II ст. (1945 р.). Військову службу завершив у званні «капітан». 1949 р. склав екзамени на атестат зрілості при Головному політичному управлінні Групи Радянських військ в Німеччині.

1949 – 1954 рр. навчався заочно на філософському факультеті Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова. 1951 – 1954 рр. – вихователь та викладач політичних занять в гірничопромисловому училищі № 2 (м. Кривий Ріг); 1954 – 1959 рр. – викладач історії КПРС в технічному училищі № 6, вчитель історії СРСР в середній школі № 21 (м. Кривий Ріг); 1959 – 1961 рр. – старший викладач кафедри марксизму-ленінізму Криворізького гірничорудного інституту (нині – Криворізький національний університет); 1961 – 1966 рр. – старший викладач кафедри марксизму-ленінізму Бердянського педагогічного інституту (нині – Бердянський державний педагогічний університет, м. Бердянськ, Запорізька обл.); 1966 – 1971 рр. – старший викладач, доцент кафедри історії КПРС та наукового комунізму заводу-ВТУЗу при Карагандинському металургійному комбінаті (нині – м. Теміртау, Карагандинська обл., Республіка Казахстан).

1967 – 1968 рр. перебував у річній аспірантурі при Київському державному університеті ім. Т. Шевченка. 1968 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Формирование научного мировоззрения у рабочего класса в период строительства коммунизма». 1971 – 1975 рр. – доцент кафедри філософії та наукового комунізму Івано-Франківського педагогічного інституту ім. В. С. Стефаника.

4 вересня 1975 р. призначений доцентом кафедри марксизму-ленінізму Глухівського педагогічного інституту. 6 вересня 1978 р. звільнений з роботи у зв'язку з обранням по конкурсу на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму Первомайського загальнотехнічного факультету Одеського технологічного інституту холодильної промисловості.

В особовій справі вказано, що володіє німецькою мовою на рівні читання та перекладу (ОСВ Свистули І. В., 21 арк.).

Севрюкова (до заміжжя – Бутенко) Валентина Єгорівна народилася 17 липня 1958 р. у Глухові. 1965 – 1975 рр. навчалася в Глухівській школі № 1; 1975 – 1976 рр. – Харківському ПТУ № 12. 1976 – 1978 рр. працювала в Харківському швейному об'єднанні «Дитячий одяг»; 1978 – 1982 рр. – контролер на Харківському релейному заводі (нині – Харківський релейний завод «Радіореле»). 1977 – 1984 рр. заочно навчалася за спеціальністю «технологія швейних виробів» в Київському технологічному інституті легкої промисловості (нині – Київський національний університет технології та дизайну).

1982 – 1986 рр. – швея, інженер-технолог (з 1 листопада 1983 р.) у Глухівському райпобуткомбінаті. 31 січня 1986 р. прийнята на посаду асистента кафедри трудового навчання та креслення Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського. 16 грудня 1989 р. переведена з посади викладача кафедри загальнотехнічних дисциплін в Глухівський райпобуткомбінат (ОСВ Севрюкової В. Є., пагінація відсутня).

Сегал Валентина Олексіївна народилася в червні 1922 р. у містечку Вороніж Чернігівської губернії (нині – смт Шосткинського району, Сумська обл.) у сім'ї службовця. 1940 – 1947 рр. навчалася на хімічному факультеті Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова (РРФСР). 3 липня 1941 – 13 жовтня 1941 р. – диспетчер I-ї Вагонної дільниці Московсько-Київської залізничної дороги; грудень 1941 – липень 1942 р. – учитель

російської мови та літератури у Федотівській НСШ (с. Федотове, Заїнський район, Татарська АРСР; нині – Республіка Татарстан, РФ); жовтень 1942 – січень 1943 р. – учитель 4 класу початкової школи у м. Кармали (Заїнський район, Татарська АРСР; нині – село Нижньокамського району, Республіка Татарстан, РФ).

3 січня 1943 р. проходила службу в Особливому запасному стрілецькому жіночому полку в м. Серпухов, Московська обл. (нині – місто в Московській обл., РФ). Вересень 1947 – травень 1948 р. працювала у Всесоюзному науково-дослідному інституті луб'яних культур у Глухові. З 1 вересня 1948 р. – асистент хімії з погодинною оплатою у Глухівський учительський інститут. Була переведена у штат, але 1 вересня 1952 р. знову переведена на погодинну оплату. Звільнена 1 вересня 1954 р. через скорочення штатів (ОСВ Сегал В. О., 12 арк.).

Сегал Гершія Гершович народився 7 грудня 1920 р. у Глухові в робітничій сім'ї. 1927 – 1934 рр. навчався в Глухівській єврейській семирічці. 1934 – 1937 рр. – українській десятирічці; 1937 – 1941 рр. – Харківському інституті фізичної культури; 9 червня 1941 – 20 жовтня 1941 р. – Курсах воєнних техніків в Артилерійській академії РККА ім. Ф. Е. Держинського (нині – Воєнна академія Ракетних військ стратегічного призначення ім. Петра Великого, РФ).

20 грудня 1941 – 25 травня 1942 р. – начальник артилерійського забезпечення 3-го парашутно-десантного батальйону 3-ї ПДБ 3-го ПДК; 29 липня 1942 – 1 жовтня 1942 р. – заступник начальника трофейного відділення 33-ї гвардійської СД (Сталінградський фронт); 1 жовтня 1942 – 28 квітня 1946 р. – начальник артилерійського забезпечення 88-го стрілецького полку 33-ї стрілецької дивізії. Нагороджений орденами: «Отечественной войны» II ст. (1944 р.), «Красной звезды» (1944) р.. На момент демобілізації перебував у званні «капітан».

1 вересня 1946 р. зарахований на посаду викладача фізкультури Глухівського учительського інституту. 1 вересня 1952 – 1953 р. – в. о. завідувача кафедри фізичного виховання. 1966 р. змінив ім'я «Гершія» на «Олександр». 20 серпня 1973 року звільнений з роботи за власним бажанням. В особовій справі вказано, що на 1946 р. «добре» володів російською та єврейською мовами; «слабо» – німецькою та українською. (ОСВ Сегала О. Г., 53 арк.).

Сегалов Михайло Йосипович народився 29 травня 1958 р. у інтелігентній сім'ї. 1975 р. закінчив Глухівську середню школу № 2. 1975 – 1979 рр. навчався за спеціальністю «Педагогіка і методика початкового навчання» у Глухівському педагогічному інституті ім. С. М. Сергеева-Ценського. Серпень – жовтень 1970 р. – вихователь групи продовженого дня в Севастопольській середній школі № 15 (нині – м. Севастополь, АРК, окупована РФ). 1979 – 1981 рр. проходив службу в лавах РА.

Червень-серпень 1981 р. – вихователь у піонерському таборі «Врожай» (м. Суми); вересень 1981 – лютий 1982 р. – лаборант кабінету хімії, викладач фізичної культури Глухівського СПТУ. Вересень 1981 – травень 1982 р. працював у Глухівському педагогічному інституті на погодинній оплаті. Травень 1982 – серпень 1982 р. – вихователь у піонерському таборі «Чайка» (м. Суми). 1 вересня 1982 р. призначений на посаду викладача кафедри естетичного виховання Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського із погодинною оплатою (ОСВ Сегалова М. Й., пагінація відсутня).

Сегеда Микола Іванович народився 25 травня 1946 р. у сел. Таромське Дніпропетровського району Дніпропетровської обл. (нині – частина м. Дніпро) у сім'ї робітника. 1962 р. закінчив Дніпропетровську середню школу № 103 із золотою медаллю. 1962 – 1967 рр. – студент фізичного факультету Львівського державного університету. 1965 – 1967 рр. – лаборант кафедри фізичного виховання Львівського університету; 1967 р. – учитель фізики Карпилівської середньої школи Сарненського району Рівненської обл.

1967 – 1969 рр. проходив військову службу на Військовому факультеті фізкультури й спорту Воєнного інституту фізичної культури ім. П. Ф. Лесгафта (нині – Воєнний інститут фізичної культури, м. Санкт-Петербург, РФ). 1969 р. – викладач кафедри фізики Черкаського

педагогічного інституту; 1969 – 1972 рр. – аспірант, молодший науковий співробітник кафедри приладів та пристроїв автоматики та телемеханіки Київського політехнічного інституту.

1 жовтня 1972 р. призначений на посаду старшого викладача фізики Глухівського педінституту. 23 жовтня 1972 р. – 25 квітня 1973 р. – в. о. доцента предметно-методичної комісії (ПМК) математики й фізики. 1 січня 1974 р. в Глухівському педагогічному інституті було створено Науково-дослідний сектор (НДС). 3 7 січня 1974 р. – начальник НДС, керівник теми. 29 квітня 1974 р. у Київському політехнічному інституті захистив кандидатську дисертацію на тему: «Исследование и разработка методов неразрушающего контроля качества непроволочных резисторов».

24 лютого 1974 р. призначений головою ПМК загальнотехнічних дисциплін й праці та фізики. 1975 – 1983 рр. – завідувач кафедри фізики та начальником НДС. Під його керівництвом НДС здійснював дослідження із створення пристрою для контролю за якістю елементів радіоелектронної апаратури. У травні 1982 р. перебував з науковим відрядженням у Німецькій Демократичній Республіці. 1 серпня 1983 р звільнений з посади завідувача кафедри фізики у зв'язку із переводом на посаду проректора з навчально-наукової роботи Уманського педінституту. 25 квітня 1984 р. відповідно до наказу Міністерства освіти УРСР переведений на посаду завідувача кафедри Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 31 грудня 1984 р. звільнений з посади у зв'язку із обранням по конкурсу доцентом кафедри енергетики Тернопільського філіалу Львівського політехнічного інституту.

В особистому листку по обліку кадрів відзначено, що володіє німецькою та польською мовами (ОСВ Сегеди М. І., 73 арк.).

Селезньов Іван Васильович народився 22 грудня 1918 р. в с. Коровино Гороватської волості Пречистенського повіту Смоленської губернії (нині – с. Гороватка, Жарківський район, Тверська обл., РФ) в селянській сім'ї. Закінчив Гороватську початкову школу та Велистовську семирічку (нині – с. Велисто, Духовщинський район, Смоленська обл., РФ). 1936 – 1938 рр. навчався в Саратовському медичному робітфаці (нині – Саратовський державний медичний університет ім. В. І. Розумовського, РФ). 1938 – 1939 рр. – вчитель математики у Гороватській семирічці. 1939 – 1941 рр. навчався на історичному відділенні Смоленського учительського інституту (нині – Смоленський державний університет, РФ).

Липень 1941 – липень 1942 р. перебував на оборонних роботах в місцях дислокації 4-ї ударної армії Калінінського фронту. 1942 – 1944 рр. – учитель та завуч Сиринської семирічки (нині – с. Сира, Суксунський район, Пермський край, РФ); 1944 – 1945 рр. – учитель та завуч Коренської семирічки Червоного району (нині – с. Кореньок, Глухівський район, Сумська обл.); 1945 – 1947 рр. – учитель історії та завуч Пустогородської середньої школи Червоного району (нині – с. Пустогород, Глухівський район, Сумська обл.).

1956 – 1959 рр. – студент історичного факультету Смоленського педагогічного інституту (нині – Смоленський державний університет, РФ). 1947 – 1961 рр. – директор Суходольської семирічки Червоного району (нині с. Суходіл, Глухівський район, Сумська обл.); 1961 – 1965 рр. – директор та вчитель історії Уланівської середньої коли Червоного району (нині – с. Уланове, Глухівський район, Сумська обл.); 1965 – 1972 рр. – учитель історії та суспільствознавства в Сопицькій середній школі (с. Сопич, Глухівський район Сумська обл.); 1974 – 1987 рр. – викладач історії, суспільствознавства та політекономії Глухівського СПТУ № 1.

19 жовтня 1987 р. прийнятий на посаду асистента кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 25 серпня 1988 р. звільнений з посади асистента кафедри марксизму-ленінізму у зв'язку із закінченням строку трудового договору (ОСВ Селезньова І. В., пагінація відсутня).

Семенов Валерій Станіславович народився 10 травня 1956 р. у Сумах в робітничій сім'ї. 1973 р. закінчив Миропільську середню школу-інтернат Краснопільського району Сумської обл. 1973 – 1974 рр. – учень свердловальника в Сумському машинобудівному заводі

ім. М. С. Фрунзе. 1974 – 1976 рр. проходив військову службу у м. Орджонікідзе (нині – м. Покров, Дніпропетровська обл.). 1976 – 1977 рр. – обрубник на заводі «Центральний», токар на машинобудівному заводі ім. М. В. Фрунзе (м. Суми).

1977 – 1979 рр. навчався у Лебединському педагогічному училищі ім. А.С. Макаренка; 1979 – 1984 рр. – педагогічному факультеті Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького. 17 жовтня 1984 р. прийнятий на посаду молодшого наукового співробітника НДС Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського на державну тему № 22. 14 листопада 1985 р. переведений на вивчення теми за № 29. 2 грудня 1985 р. призначений на посаду викладача кафедри педагогіки та психології. 21 січня 1986 р. переведений на посаду асистента трудового навчання та креслення. 4 жовтня 1986 р. звільнений з посади у зв'язку із зарахуванням в аспірантуру Київського державного педагогічного інституту.

В особовій справі відзначив, що володіє англійською мовою (ОСВ Семенова В. С., пагінація відсутня).

Семенов Володимир Іванович народився 8 березня 1912 р. у м. Коростень Овруцького повіту Волинської губернії (нині – місто в Житомирській обл.) в сім'ї службовця-залізничника. 1926 р. закінчив Коростенську семирічну залізничну школу; 1930 р. – Коростенську залізничну школу робітничої молоді, 1931 р. – Коростенський робітфак. 1931 – 1932 рр. працював креслярем в Дорожньому секторі УНР-51; 1932 – 1934 рр. – Маршрутному управлінні № 2.

1934 – 1936 рр. проходив строкову військову службу в якості кресляра штабу 46-ї стрілецької дивізії (м. Коростень). 1937 – 1940 рр. – учитель креслення та арифметики Коростенської середньої школи № 1. 1938 р. приймав участь у Всеукраїнській виставці картин самодіяльних художників з картиною «Радянське Полісся». 1940 – 1941 рр. – учитель арифметики та оформлювач наочних приладь в Коростенському військовому училищі. Вересень 1941 – грудень 1941 р. – старший кресляр штабу 301-го окремого батальйону зв'язку (передмістя Москви, сел. Ленінське); грудень 1941 – червень 1944 р. – старший писар відділу зв'язку штабу 24-ї, а потім перейменованої 1-ї резервної, 64-ї та 7-ї гвардійської армій (Сталінградський, Воронезький та Степний, 2-й Український фронт); липень 1944 – жовтень 1946 р. – завідувач діловодством розвідувального відділу штабу 7-ї гвардійської армії 2-го Українського фронту.

1947 – 1949 рр. – вихователь в школі фабрично-заводського навчання № 4 (м. Коростень); 1949 – 1950 рр. – помічник директора з культурно-виховної роботи в Коростенській школі № 4; 1950 – 1960 рр. – учитель малювання та креслення Коростенської середньої трудової школи № 37. Упродовж 1954 – 1959 рр. студент факультету креслення та малювання в Московському державному заочному педагогічному інституті (нині – Московський державний гуманітарний університет ім. М. А. Шолохова, РФ).

15 серпня 1960 р. призначений на посаду викладача малювання в Глухівському педагогічному інституті. З 13 лютого по 25 березня 1961 р. – в. о. декана факультету педагогіки та методики початкової освіти. 1 липня 1964 р. у зв'язку з відсутністю академічного навантаження переведений на півставки штатного викладача. 20 вересня 1966 р. переведений з ½ окладу викладача малювання на посаду ст. лаборанта кабінету педагогіки. 2 грудня 1966 р. Семенову В. І. було дозволено вести навчальні заняття з малювання з погодинною оплатою. 12 червня 1972 р. звільнений з роботи у зв'язку з виходом на пенсію (ОСВ Семенова В. І., 40 арк.).

Сенченко Віталій Трофимович народився 8 червня 1939 р. у Путивлі (нині – місто в Сумській обл.) в сім'ї службовців. 1953 р. закінчив Глухівську середню школу № 1 із срібною медаллю. 1956 – 1962 рр. – студент механіко-технологічного факультету Брянського інституту транспортного машинобудування (нині – Брянський державний технічний університет, РФ). 1962 – 1963 рр. – помічник майстра, 1963 – 1965 рр. – майстер ливарного цеху Кіровського заводу (м. Ленінград; нині – Санкт-Петербург, РФ).

1965 р. вступив до аспірантури без відриву від виробництва. 1965 – 1970 рр. – старший інженер металургійної науково-дослідної лабораторії Ленінградського заводу «Большевик» (нині – «ГОЗ Обуховський завод», Санкт-Петербург, РФ). 1971 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Исследование влияния легирующих добавок на технологические свойства литой стали» в Ленінградському політехнічному інституті ім. М. І. Калініна (нині – Санкт-Петербурзький політехнічний університет Петра Великого, РФ). 1971 р. – присвоєно науковий ступінь кандидат технічних наук. 1970 – 1972 рр. – асистент, а у 1972 – 1974 р. – доцент кафедри металургії та ливарного виробництва Північно-Західного заочного політехнічного інституту (нині – Санкт-Петербурзький гірничий університет, РФ). На 1974 р. мав 18 публікацій наукового та навчально-методичного характеру.

1 вересня 1974 р. призначений на посаду доцента машинознавства ПМК загальнотехнічних дисциплін й праці Глухівського педагогічного інституту . Листопада 1974 р. призначений на посаду молодшого наукового співробітника НДС педагогічного інституту на 0,5 ставки. 16 січня 1975 р. звільнений з посади за власним бажанням. 15 січня 1975 р. інститут видав йому характеристику для участі в конкурсі в Північно-Західному заочному політехнічному інституті (нині – Санкт-Петербурзький гірничий університет, РФ) (ОСВ Сенченка В. Т., 19 арк.).

Серга Георгій Васильович народився 23 лютого 1940 р. у м. Дніпропетровськ (нині – м. Дніпро) у сім'ї службовців. 1954 – 1958 рр. навчався в Дніпропетровському механічному технікумі. 1958 – 1959 рр. – шліфувальник механічного цеху заводу Карла Лібкнехта (нині – Нижньодніпровський трубопрокатний завод, м. Дніпро). 1959 – 1962 рр. проходив службу в лавах Радянської Армії.

1962 – 1967 р. навчався на механістичному факультеті Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова (нині – Українська академія друкарства, м. Львів). 1968 – 1972 р. – аспірант, асистент кафедри поліграфічних машин Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова. 1971 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Параметрические исследования кинетики износа профиля кулачков» в раді Львівського поліграфічного інституту, 1972 р. отримав диплом кандидата технічних наук.

1972 – 1974 рр. – старший науковий співробітник Київської філії Всесоюзного науково-дослідного інституту поліграфії (нині – Приватне акціонерне товариство «Український науково-дослідний інститут спеціальних видів друку» корпоративне підприємство ДАК «Укрвидавполіграфія»). 1974 – 1975 рр. – асистент, 1975 – 1979 рр. – доцент кафедри інженерної графіки та нарисної геометрії Київського технологічного інституту легкої промисловості (нині – Київський національний університет технології та дизайну); 1979 – 1983 рр. – завідувач кафедри нарисної геометрії та графіки Українського інституту інженерів водного господарства (нині – Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне). На 1983 р. науковий доробок складав 48 робіт та 8 винаходів.

21 вересня 1983 р. призначений на посаду доцента кафедри загальнотехнічних дисциплін Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 5 квітня 1984 р. переведений на кафедру трудового навчання та креслення. 29 серпня 1984 р. звільнений з посади у зв'язку із вибранням по конкурсу (ОСВ Серги Г. В., 28 арк.).

Серєда Інна Іванівна народилася 14 червня 1965 р. у Сумах. 1982 р. закінчила Сумську середню школу № 12. 1982 – 1987 рр. – студент фізичного факультету Київського державного університету. 20 серпня 1987 р. призначена на посаду асистента кафедри фізики та електроніки Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 3 грудня 1987 р. звільнена з посади асистента у зв'язку з обранням секретарем комітету комсомолу.

4 грудня 1987 р. прийнята на посаду асистента кафедри марксизму-ленінізму на 0,25 ставки за сумісництвом. 12 вересня 1988 р. прийнята на посаду асистента кафедри фізико-математичних дисциплін у зв'язку з полишенням посади секретаря комітету комсомолу. 14 листопада 1991 р. звільнена з посади асистента кафедри фізико-математичних

дисциплін у зв'язку із зарахуванням до аспірантури Інституту фізики АН України (спеціальність 0104.05 – оптика) (нині – Інститут фізики НАН України) (ОСВ Середи І. І., 36 арк.).

Серов Микола Павлович народився 20 листопада 1923 р. у сел. Ртишево, Ртищевська волость, Саратовська губернія (нині – місто Ртищевського району, Саратовська обл., РФ). 1938 – 1941 рр. навчався у Казахському республіканському бібліотечному технікумі (м. Алма-Ата, Казахська РСР). 1942 – 1947 рр. проходив військову службу в лавах ЗС СРСР. 1947 – 1951 рр. навчався за спеціальністю англійська мова в Горьковському педагогічному інституті іноземних мов (нині – Нижньогородський державний лінгвістичний університет ім. М. О. Добролюбова, м. Нижній Новгород, РФ).

1951 – 1955 рр. – викладач англійської мови факультету іноземних мов Каракалпацького педагогічного інституту (нині – Каракалпацький державний університет ім. Бердаха,). 1954 – 1957 рр. навчався у Вечірньому університеті марксизму-ленінізму (м. Чарджоу, ТРСР; нині – м. Туркменабад, Лебапський вілаєт, Республіка Туркменістан). 1955 – 1957 рр. – викладач, декан факультету іноземних мов Туркменського педагогічного інституту (нині – Туркменський державний педагогічний інститут ім. Сеїдназара Сейді, м. Туркменабад).

1957 – 1971 рр. – старший викладач кафедри іноземних мов Волгоградського сільгосподарського інституту (нині – Волгоградський державний аграрний університет, м. Волгоград, РФ); 1971 – 1979 рр. – в. о. зав. кафедри іноземних мов та англійської філології Калмицького державного інституту (м. Еліста; нині – Калмицький державний університет ім. Б. Б. Городовікова, Республіка Калмикія, РФ). На 1979 р. мав 39 друкованих робіт (6 навчальних посібників, 2 брошури та 31 стаття).

До 5 лютого 1981 р. працював в Ізмаїльському педагогічному інституті. 20 лютого 1981 р. призначений на посаду доцента, завідувача кафедри іноземних мов Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 20 жовтня 1981 року звільнений з роботи за власним бажанням.

В особовій справі вказано, що володіє французькою, німецькою, казахською, татарською та англійською мовами (ОСВ Серова М. П., пагінація відсутня).

Сидоріна Ніна Олександрівна народилася 14 серпня 1955 р. у м. Верхній Тагіл Свердловської обл. РСФРР (нині – місто в Свердловській обл., РФ) в робітничій сім'ї. 1972 – 1973 рр. – листоноша у вузлі зв'язку та няня в дитячому садку № 13 (м. Верхній Тагіл, РРФСР). 1973 – 1975 р. – транспортер ЗЖБК м. Світлоград (нині – місто в Ставропольському краї, РФ) та на Усть-Камчатському рибкомбінаті (нині – м. Усть-Камчатськ, Усть-Камчатський район, Камчатський край, РФ). 1975 – 1976 рр. – хлібоукладник на Київському хлібному заводі № 2 та техпрацівник на заводі «Ленінська кузня» (нині – ПрАТ «Завод» «Кузня на Рибальському», м. Київ).

1976 – 1981 рр. навчалася за спеціальністю психологія на філософському факультеті Київського державного університету. 11 травня 1982 р. призначена асистентом кафедри педагогіки Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 1 вересня 1984 р. переведена на посаду стажера-дослідника. 1984 – 1985 рр. перебувала в річному стажуванні в НДІ загальної та педагогічної психології Академії педагогічних наук СРСР (нині – Психологічний інститут ім. Л. Г. Щукіної, РФ). 27 серпня 1987 р. звільнена з посади асистента кафедри педагогіки та психології за власним бажанням (ОСВ Сидоріної Н. О., 25 арк.).

Сидоров Дмитро Матвійович народився 16 жовтня 1904 р. у с. Асаново Мещовського повіту Калузької губернії (нині – село в Сухініцькому районі Калузької обл., РФ). 1924 р. став членом ВКП (б). 1925 р. закінчив Калузьку Губрадпартшколу та почав працювати на комсомольській та партійній роботі. 1926 – 1927 рр. проходив службу в 45-у артполку (м. Київ). 1927 – 1928 рр. – полковий організатор КСМ 14-го артполку (м. Київ); 1929 – 1930 рр. – партторг у Центральній робітничій поліклініці (м. Київ).

1930 – 1932 рр. – студент історичного факультеті Київського інституту профосвіти; 1932 – 1933 рр. – аспірант Харківського Комуністичного університету ім. Артема; 1933 – 1934 рр. – директором Вечірнього комвузу. 1934 – 1937 рр. – студент історичного факультету Київського університету, 1937 – 1939 рр. – студент заочного відділення факультету мови та літератури в Київському державному педагогічному інституті ім. О. М. Горького.

1937 – грудень 1938 р. – директор Коростишівського педагогічного училища (нині – Коростишівський педагогічний коледж ім. І. Я. Франка). 1937 р. батька та брата органи НКВС заарештували. Цей факт приховав й тільки у вересні 1938 р. про це повідомив. На певний час був виключений з партії, а пізніше поновлений із оголошенням догани. 1939 – 1940 рр. – викладач Лохвицького педагогічного училища, вересень 1940 – серпень 1941 р. – викладач російської літератури у Конотопському учительському інституті (1952 р. об'єднаний з Глухівським учительським інститутом).

Вересень 1941 – вересень 1945 р. – політпрацівник 26-го запасного зенітного артилерійського полку, вересень 1945 – червень 1946 р. – агітатор політвідділу полку (м. Москва). Розпорядженням заступника міністра освіти УРСР за номером № 3819 від 30 липня 1946 р. призначений виконувачем обов'язків заступника директора з навчально-виховній роботі Глухівського учительського інституту. 27 листопада 1946 р. призначений на посаду завідувача кафедри мови та літератури Глухівського учительського інституту. 1 вересня 1955 року звільнений з посади у зв'язку із переведенням до Полтавського педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка (ОСВ Сидорова Д. М., 39 арк.).

Симоненко Василь Данилович народився 8 березня 1915 р. у с. Іванівка Вовчанського повіту Харківської губернії (нині – село Вовчанського району, Харківська обл.) в сім'ї селянина-бідняка. 1931 р. закінчив Біло-Колодязьку школу колгоспної молоді (нині – смт Білий Колодязь, Вовчанський район, Харківська обл.). 1931 р. перебував на одномісячних педагогічних курсах при Вовчанській педшколі. 1 вересня 1931 – 1 вересня 1932 р. – учитель Покалянської початкової школи (нині – Вовчанський район Харківської обл.). 1 вересня 1932 – 1 вересня 1933 р. – учитель початкових класів у с. Громівка Троїцького району Дніпропетровської обл. (нині – с. Громівка Новотроїцького району, Херсонська обл.).

1 вересня 1933 – 1 вересня 1934 р. – студент геодезичного робітфаку та вчитель вечірньої школи дорослих II-го ступеню при фабриці «Червоний швейник», 1 вересня 1934 – 1 серпня 1939 р. – студент геолого-географічного факультету Харківського державного університету ім. О. М. Горького та одночасно вчитель вечірніх шкіл дорослих при ХПЗ, ХТРЗ, будівельному тресті. 16 вересня 1939 – 1942 р. – викладач географії Куп'янської середньої школи № 4 (нині – м. Куп'янськ, Куп'янський район, Харківська обл.). 1 вересня 1943 – 12 березня 1945 р. – директор Лозівської середньої школи ім. В. Г. Короленка, вчитель географії 8-9 кл. (нині – м. Лозова, Лозівський район, Харківська обл.).

12 березня 1945 р. призначений на посаду зав. кафедри та старшим викладачем Глухівського державного учительського інституту. 1 липня 1950 р. на засіданні вченої ради географічного та геологічного факультетів Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата географічних наук. 24 березня 1951 р. отримав диплом доцента. 1 вересня 1955 р. був звільнений з роботи у зв'язку із переводом у Ворошиловградський педагогічний інститут ім. Т. Г. Шевченка (ОСВ Симоненка В. Д., 31 арк.).

Симоненко Віктор Дмитрович народився 23 лютого 1937 р. у м. Кондопога Карело-Фінської АСРР (нині – місто Кандапозького району, Республіка Карелія, РФ) в робітничій сім'ї. У роки Другої світової війни перебував в с. Семигори Богуславського району Київської обл. 1952 р. закінчив Семигородську семирічку. 1952 – 1956 рр. навчався в Таращанському технікумі механізації сільського господарства (нині – Таращанський державний технічний та економіко-правовий коледж, м. Тараща). 1956 – 1959 рр. – майстер виробничого навчання Путивльського ремісничого училища із механізації сільського господарства № 6 (м. Путивль, Сумська обл.). 1959 р. училище було переведене у с. Ворожбу (нині – село Лебединського району, Сумська обл.).

1959 – 1965 рр. навчався за спеціальністю «Технологія машинобудування, метало ріжучі станки та інструменти» в Українському заочному політехнічному інституті (нині – Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків). 1959 – 1961 рр. – викладач спецдисциплін, 1961 – 1963 рр. – заступник директора із культурно-виховної роботи, 1963 – 1966 рр. – заступник директора по навчальній частині, 1966 – 1969 рр. – директор сільськогосподарського профтехучилища № 6 (нині – Професійно-технічне училище № 36, с. Ворожба, Лебединський район, Сумська обл.).

1969 – 1970 рр. – директор Глухівського технікуму гідромеліорації та електрифікації сільського господарства ім. С. А. Ковпака (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету). 1971 – 1974 рр. навчався в Заочній вищій партійній школі при ЦК КПРС (нині – Російський державний соціальний університет, м. Москва). 1970 – 1972 рр. перебував на посаді секретаря, 1972 – 1975 рр. – другого секретаря Глухівського райкому Комуністичної партії України, 1975 – 1976 рр. – голова виконкому Глухівського районної ради депутатів.

1972 – 1976 рр. навчався в заочній аспірантурі Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрового буряка (нині – Інститут біоенергетичних культур і цукрових буряків, Київ) й працював над дисертацією: «Пути повышения производительности труда при возделывании сахарной свеклы». 30 серпня 1976 р. призначений на посаду старшого викладача кафедри трудового навчання й креслення Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 8 вересня 1976 р. обраний на посаду декана факультету загальнотехнічних дисциплін.

5 квітня – 5 червня 1977 р. проходив стажування в відділі ефективності праці Українського науково-дослідного інституту економіки та організації сільського господарства ім. О. Г. Шліхтера (нині – Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»). 26 жовтня 1978 р. призначений на посаду в.о. доцента кафедри марксизму-ленінізму. 19 квітня 1978 р. в раді Українського науково-дослідного інституту економіки та організації сільського господарства захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. 30 серпня 1979 р. призначений завідувачем кафедри трудового навчання і креслення. 3 вересня 1979 р. обраний на посаду декана факультету підготовки вчителів загальнотехнічних дисциплін. 1 жовтня 1982 р. звільнений від виконання обов'язків декана факультету.

1982 – 1983 рр. навчався за спеціальністю «загальнотехнічні дисципліни та праця» в Криворізькому педінституті (нині – Криворізький державний педагогічний університет). 22 серпня 1983 р. призначений на посаду проректора з навчально-наукової роботи, відповідно до наказу Міністерства освіти УРСР від 19 серпня 1983 р. 31 жовтня 1985 р. звільнений з посади проректора та залишений на посаді завідувача кафедри трудового навчання й креслення. 13 грудня 1986 р. обраний на посаду доцента кафедри трудового навчання та креслення. 30 вересня 1987 р. звільнений з посади доцента кафедри трудового навчання та креслення у зв'язку з обранням по конкурсу в іншій виш.

Помер 27 березня 2006 р. (ОСВ Симоненка В. Д., 106 арк.).

Слободчиков Павло Григорович народився 13 листопада 1928 р. у с. Десятково Уральської обл. (нині – Пермський край, РФ) в селянській сім'ї. 1944 р. закінчив 8 класів Краснокамської середньої школи № 1 (нині – м. Краснокамськ, Пермський край, РФ). 1944 – 1946 рр. – технік-фрезирувальник Ленінградського монетного двору, який був евакуйований в м. Краснокамськ (РРФСР).

1946 – 1948 рр. навчався у Васильківському авіаційно-технічному училищі (нині – Васильківський коледж Національного авіаційного університету, м. Васильків, Київська обл.). 1948 – 1956 рр. проходив військову службу в якості техника в Закавказькому військовому окрузі. 1956 – 1961 рр. навчався в Ленінградській військово-повітряній інженерній академії ім. О. Ф. Можайського (нині – Військово-космічна академія ім. О. Ф. Можайського, Санкт-Петербург, РФ).

1961 – 1962 рр. проходив військову службу в якості старшого інженера групи військової частини в Забайкальському військовому окрузі. 1962 – 1975 рр. – начальник групи, начальник служби та начальник бригади військової частини Київського військового округу. 1975 р. звільнений за віком з лав Радянської Армії у званні «підполковник».

1976 – 1979 рр. – старший інженер (НОП) заводу «Електропанель». 1 листопада 1979 р. призначений на посаду викладача цивільної оборони Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 14 вересня 1987 р. обраний на посаду старшого викладача кафедри цивільної оборони. 7 жовтня 1990 р. звільнений з посади старшого викладача кафедри основ медичних у зв'язку із переїздом на нове місце роботи (ОСВ Слободчикова П. Г., пагінація відсутня).

Слободюк (після заміжжя – Шолудько) Алла Анатоліївна народилася 14 січня 1966 р. у с. Коровинці Недригайлівського району Сумської обл. в сім'ї директора цегляного заводу (с. Плавишиця, Роменський район, Сумська обл.). 1983 р. закінчила Коровинську середню школу. 1983 – 1987 рр. – студент факультету фізичного виховання Сумського державного педагогічного інституту ім. А. С. Макаренка. 15 серпня 1987 р. прийнята на посаду викладача кафедри фізичного виховання Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 23 червня 1989 р. звільнена з посади у зв'язку з переїздом на нове місце військової служби чоловіка (ОСВ Слободюк А. А., пагінація відсутня).

Слободяник Лідія Василівна народилася 5 грудня 1964 р. у смт Стеблів Корсунь-Шевченківського району Черкаської обл. в сім'ї робітників. 1982 р. закінчила Стеблівську середню школу № 1 ім. І. С. Нечуя-Левицького. 1982 – 1986 рр. навчалася на філологічному факультеті Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна (нині – Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. Володимира Винниченка).

1986 – 1988 рр. – учитель російської мови в Олександрійському педагогічному училищі ім. В. О. Сухомлинського. 19 серпня 1988 р. призначена на посаду викладача кафедри педагогіки та методики початкової освіти Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського, відповідно до направлення МО УРСР. 27 серпня 1990 р. звільнена з посади у зв'язку з переїздом на інше місце проживання (ОСВ Слободяник Л. В., пагінація відсутня).

Слесарьова (до заміжжя – Фатєєва) Олена Семенівна народилася 6 листопада 1959 р. у м. Северодонецьк Луганської обл. в сім'ї службовців. 1976 р. закінчила середню школу в Путивлі (нині – адміністративний центр Путивльського району, Сумська обл.) із золотою медаллю. 1976 – 1977 рр. – старша піонервожата в Зіновській восьмирічці (с. Зінове, Путивльський район, Сумська обл.). 1977 – 1982 рр. навчалася на художньо-графічному факультеті Курського державного педагогічного інституту (нині – Курський державний університет, РФ).

16 серпня 1982 р. призначена на посаду викладача кафедри виробничого навчання і креслення на ½ ставки в Глухівському державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 25 серпня 1984 р. звільнена з ½ ставки асистента кафедри трудового навчання за власним бажанням (ОСВ Слесарьової О. С., 13 арк.).

Смагін Ілля Іванович народився 2 липня 1919 р. у с. Карнаухівка Белгородського повіту Курської губернії (нині – Белгородська обл., РФ) в сім'ї селянина-середняка. 1936 р. закінчив 9 класів та упродовж року працював вчителем початкових класів в с. Крутий Лог Шебекінського району Курської обл. (нині – село Белгородського району, Белгородська обл., РФ). 1938 р. отримав свідоцтво про закінчення середньої школи. 1938 – 1941 рр. навчався на історичному факультеті Московського педагогічного інституту ім. В. І. Леніна (нині – Московський педагогічний державний університет, РФ).

Січень – 14 лютого 1942 р. – вчитель історії в с. Камишенка, Родинський район, Алтайський край (нині – Зав'яловський район, Алтайський край, РФ). 15 лютого 1942 по 5 жовтня 1945 р. перебував у лавах Червоної Армії, 312 стрілецька дивізія Західного та

Другого Прибалтійського фронтів. Нагороди: медалі «За боевые заслуги» та «За победу над Германией в Великой Отечественной войне».

5 жовтня 1945 – 2 лютого 1947 р. – директор середньої школи робітничої молоді в м. Белгород (нині – м. Белгород, РФ); 2 лютого 1947 – 8 березня 1950 р. – завідувач відділу пропаганди та агітації Белгородського МК КПРС; 17 серпня 1950 по 30 червня 1951 р. – завуч Белгородської середньої школи робітничої молоді. 1951 – 1956 рр. перебував у лавах Радянської Армії, працював старшим викладачем військової школи Прибалтійського військового округу. 1956 – 1959 рр. – аспірант кафедри педагогіки Харківського педагогічного інституту ім. Г. С. Сковороди.

16 листопада 1956 р. призначений в. о. завідувача кафедри педагогіки та психології Глухівського педагогічного інституту. 16 червня 1960 р. обраний на посаду завідувача кафедри педагогіки. 20 березня 1964 р. захистив кандидатську дисертацію на раді Інституту загальної та політехнічної освіти АПН РСФСР. 26 серпня 1965 р. звільнений з роботи у зв'язку із обранням на посаду старшого викладача в інший вуз (ОСВ Смагіна І. І., 36 арк.).

Смаглюк (після одруження – Ворона) Людмила Іванівна народилася 3 листопада 1966 р. у м. Новий Роздол Жидачівського району Львівської обл. 1984 р. закінчила із золотою медаллю Семенівську середню школу (с. Семенівка, Криничанський район, Дніпропетровська обл.). 1984 – 1989 рр. навчалася на філологічному факультеті Харківського державного університету. 15 серпня 1989 р. прийнята на посаду асистента кафедри російської мови та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 29 серпня 1990 р. звільнена з посади асистента кафедри російської мови та літератури у зв'язку із переїздом на місце проживання чоловіка (ОСВ Смаглюк Л. І., пагінація відсутня).

Соколова Ольга Іванівна народилася 20 серпня 1938 р. у с. Горки Варнавинського району Горьковської області (нині – Нижньогородська обл., РФ) в робітничій сім'ї. 1955 р. закінчила Горківську середню школу. 1957 – 1959 р. – свердловальник 4-го механістичного цеху заводу «Красный двигатель» ім. Леніна (нині – м. Самарканд, Самаркандський вілоят, Республіка Узбекистан); 1959 – 1961 рр. – вихователь при групі продовженого дня цього ж заводу. 1961 – 1962 рр. – секретар комітету комсомолу цього ж заводу. 1962 – 1966 рр. – учитель в Самаркандській школі № 12.

1959 – 1966 рр. навчалася на вечірньому відділенні філологічному факультеті Самаркандського державного університету ім. Алішера Навої (Узбецька РСР). 1966 – 1978 рр. – викладач, стажер-дослідник, старший викладач та доцент кафедри російської мови та загального мовознавства Самаркандського державного університету (Узбецька РСР). 1970 р. захистила кандидатську дисертацію з філології. 18 грудня 1978 р. призначена на посаду доцента кафедри мов та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 1 березня 1979 р. призначена завідувачем кафедри мов та літератури. 25 серпня 1979 р. звільнена з роботи за власним бажанням.

У особовій справі вказано, що на 1979 р. мала 15 публікацій з російської діалектології. Знала три іноземні мови (англійська мова – на рівні читання та перекладу; німецька та узбецька – розмовний рівень) (ОСВ Соколової О. І., 24 арк.).

Солодько Віра Павлівна народилася 30 липня 1958 р. у с. Бахмач Бахмацького району Чернігівської обл. 1975 – 1980 рр. навчалася на філологічному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Липень-серпень 1978 р. перебувала в Чехословаччині у зв'язку із навчально-ознайомлювальною практикою. 16 червня 1980 р. призначена на посаду викладача кафедри мов та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського з погодинною оплатою. 15 серпня 1980 р. призначена на посаду асистента кафедри мов та літератури. 26 серпня 1986 р. звільнена з посади за власним бажанням.

В особовій справі відмітила, що володіє англійською мовою на рівні читання та перекладу (ОСВ Солодько В. П., 10 арк.).

Соп'яненко (до заміжжя – Бровач) Катерина Григорівна народилась 22 квітня 1940 р. у с. Вересоч Куликівського району Чернігівської обл. в сім'ї колгоспника 1957 р.

закінчила Вересоцьку середню школу. 1957 – 1962 рр. навчалася на філологічному факультеті Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М. В. Гоголя (. Лютий – липень 1962 р. проходила практику та перебувала на посаді вчителя української мови та літератури в Студенецькій восьмирічці (нині – с. Студенок, Глухівський район, Сумська обл.).

1962 – 1967 рр. – учитель української мови, літератури та співів у Кучерівській середній школі (нині – с. Кучерівка, Глухівський район, Сумська обл.); 1967 – 1973 рр. – організатор позакласної та позашкільної роботи в Кучерівській середній школі; 1973 – 1978 рр. – викладач по класу баяна в Глухівській дитячій музичній школі та завідувач відділу культури Глухівського райвиконкому. 1 червня 1978 р. призначена на посаду асистента кафедри мов та літератури Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського. 19 лютого 1980 р. звільнена з роботи у зв'язку з переходом на роботу завідувача відділом РАКСУ Глухівського міськвиконкому.

В особовій справі вказано, що знає англійську та французьку мови (ОСВ Соп'яненко К. Г., 16 арк.).

Степанченко Лідія Олександрівна народилася 21 листопада 1932 р. у Сумах в сім'ї робітника. 1951 р. закінчила Сумську середню школу № 13. 1951 – 1955 рр. навчалася на фізико-математичному факультеті Сумського педагогічного інституту. 1955 – 1957 рр. – учитель у с. Уланове та Пустогород Червоного району (нині – Глухівського району) Сумської обл.; 1957 – 1959 рр. – учитель в середній школі станиці Приамурській (нині – Хабаровський край, РФ). 1960 р. – педагог в дитячих яслах № 2 міста Глухова. 1961 р. – учитель математики, фізики та креслення в Соснівській восьмирічці (с. Соснівка, Глухівський район, Сумська обл.).

1 жовтня 1961 р. призначена на посаду асистента математики кафедри педагогіки на ½ ставки в Глухівському педагогічному інституті. 16 лютого 1962 р. переведена на повну ставку асистента математики і методики викладання арифметики. 7 вересня 1972 р. переведена на ½ ставки асистента у зв'язку із зменшенням учбового навантаження. 1 січня 1973 р. призначена завідувачем очно-заочними підготовчими курсами для вступу в інститут. Аналогічні призначення за наступні роки (1 листопада 1973 р., 15 листопада 1974 р.). 2 березня 1976 р. звільнена з роботи за власним бажанням (ОСВ Степанченко Л. О., 27 арк.).

Стрекаловська Ніна Федорівна народилася 1914 р. у м. Сольвічегодськ Архангельської губернії (нині – Архангельська обл., РФ) в сім'ї службовців. У В.-Устюзі закінчила семирічку та педагогічний технікум (м. Великий Устюг, Вологодська обл., РФ) 1934 – 1936 рр. – вихователь в дитячому садочку № 2 (м. Вологда, РФ). 1936 – 1940 рр. навчалася за спеціальністю дошкільна педагогіка в Московському державному педагогічному інституті ім. В. І. Леніна (нині – Московський педагогічний державний університет, РФ). 1940 – 1941 рр. навчалася в аспірантурі при Московському державному педагогічному інституті ім. В. І. Леніна.

1942 – 1945 рр. працювала в річковому та ремісничому училищах (м. Вологда, РФ). 1945 – 1948 рр. навчалася в аспірантурі. 1951 р. в Московському державному педагогічному інституті ім. В.І. Леніна захистила кандидатську дисертацію з педагогіки (орієнтовна назва кандидатської дисертації: «Воспитание девушек в ремесленных училищах в связи с подготовкой их к участию в производительном труде»). 1949 – 1951 рр. – старший викладач, 1952 – 1954 рр. в. о. зав. кафедри педагогіки, 1954 – 1960 рр. старий викладач Вологодського педагогічного інституту (нині – Вологодський державний педагогічний університет, РФ). 1960 р. була переведена новим зав. кафедри психології Вологодського педінституту на посаду асистента.

1 вересня 1963 р. призначена в.о. старшого викладача кафедри педагогіки Глухівського державного педагогічного інституту. 18 жовтня 1965 р. призначена на посаду завідувача кафедри педагогіки і психології. 29 вересня 1967 р. звільнена з посади зав. кафедри і старшого викладача педагогіки у зв'язку із обранням по конкурсу в Новозибківський державний педагогічний інститут (нині – Новозибківський філіал Брянського державного університету ім. І. Г. Петровського, РФ) (ОС Стрекаловської Н. Ф., 23 арк.).

Ступак Юрій Петрович народився 10 червня 1911 р. у слободі Нова Водолага Харківської губернії (нині – смт Харківської обл.) в сім'ї чоботаря. 1927 р. закінчив семирічку. 1927 – 1928 рр. – діловод у Ново-Водолазькому райвиконкомі. 1928 – 1929 рр. навчався у Красноградському педагогічному технікумі (нині – Красноградський коледж КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія», м. Красноград, Харківська обл., РФ); 1929 – 1932 рр. – на відділі мови та літератури шкільного факультету в Харківському інституті народної освіти.

1931 р. – завідувач літературного відділу редакції газети «На зміну» (орган ЦК ЛКСМУ); 1932 – 1933 рр. – інструктор редакції газети «За культурну революцію» (орган Наркомосу УРСР); 1933 р. – завідувач шкільного відділу редакції «На зміну» (орган ЦК ЛКСМУ); 1933 – 1934 рр. – курсант-однорічник військової частини № 1515 (танковий полк, м. Харків). 1934 – 1941 рр. – викладач літератури в Охтирській педагогічній школі. Одночасно публікував свої статті: «Шкільні оповідання Івана Франка», «Л. Толстой і українські письменники», «Нове про П. Грабовського», «Переписка М. Горького» та ін. у газетах «Вісті», «Літературна газета», журналі «Соціалістична культура» та ін.

Жовтень 1941 – лютий 1942 р. – співробітник газети «Красный кавалерист» (нині – м. Єсентукі, Ставропольський край, РФ). Лютий – травень 1942 р. навчався на курсах удосконалення командного складу у м. Владикавказ (нині – столиця Республіки Північна Осетія – Аланія, РФ). Травень – липень 1942 р. – помічник начальника штабу 381-го стрілецького полку 109-ї стрілецької дивізії Приморської армії (м. Севастополь, окупований РФ). Липень 1942 – квітень 1945 р. – військовополонений у Північно-західній Німеччині (працював у районі м. Брауншвейг (нині – земля Нижня Саксонія, ФРН). Травень – вересень 1945 р. пройшов спецперевірку. Вересень – листопад 1945 р. перебував у резерві 377-го стрілецького полку 5-ї дивізії (м. Козельськ; нині місто в Калузькій обл., РФ).

14 листопада 1945 р. призначений викладачем української літератури Конотопського учительського інституту (1952 р. приєднаний до Глухівського учительського інституту). З 30 жовтня 1946 р. – в. о. завідувача кафедри літератури, 26 серпня 1947 р. обраний на цю посаду.

1 вересня 1952 року був переведений на посаду старшого викладача української літератури у Глухівський учительський інститут. 20 лютого 1953 р. у Харківському державному університеті захистив дисертацію на тему: «Славянская тема в украинской литературе первой половине XIX века». 29 жовтня 1953 р. переведений в Сумський педагогічний інститут (ОС Ступака Ю. П., 59 арк.).

Сущенко Микола Васильович народився 1930 р. у м. Білопілья Сумської області у сім'ї робітника. 1946 р. закінчив місцеву семирічну школу та впродовж наступних чотирьох років навчався у Білопільському педагогічному училищі. 1950 – 1952 рр. – учитель історії та географії у Річанській середній школі (с. Річки, Білопільський район). З вересня 1953 по липень 1955 р. навчався у Центральній Комсомольській школі при ЦК ВЛКСМ в Москві.

З 1955 по 1960 р. – секретар Сумського обкому комсомолу. Одночасно з 1951 по 1956 рр. навчався на заочному відділенні історичного факультету Сумського педагогічного інституту (нині – Сумський державний педагогічний університеті м. А. С. Макаренка). З 1960 по 1963 р. навчався в аспірантурі Академії суспільних наук при ЦК КПРС та захистив кандидатську дисертацію на тему: «Ріст культурно-технічного рівня робітничого класу України в 1956 – 1961 рр.».

30 серпня 1963 р. призначений на посаду завідувача кафедри марксизму-ленінізму Глухівському педінституту. У березні 1967 р. звільнений з роботи у зв'язку із переходом на інше місце роботи (ОСВ Сущенко М.В., 18 арк.).

Химан Олексій Петрович народився 1 липня 1941 р. у м. Новочеркаськ (нині – місто в Ростовській обл., РФ) в сім'ї робітників. З 1944 р. родина проживала в Глухові. 1957 – 1959 рр. – робітник із виготовлення цегли (Глухівський рембуддільниця № 5); 1959 – 1962 рр. – акомпаніатор у Глухівському будинку піонерів. З 1962 р. навчався по класу народних інструментів (баян) в Курському музичному училищі (нині – Курський музичний коледж ім. Г. В. Свиридова, РФ).

З 21 вересня 1962 р. – викладач музики та акомпаніатор з погодинною оплатою в Глухівському педагогічному інституті. 1 серпня 1963 р. призначений на посаду викладача музики по класу баяна. 27 серпня 1966 р. звільнений з посади за власним бажанням (ОСВ Химана О. П., 10 арк.).

Хоменко (до заміжжя – Назаренко) Анастасія Василівна народилася 19 січня 1923 р. у м. Павлограді Катеринославської губернії (нині – Дніпропетровська обл.) в сім'ї робітника. 1940 р. закінчила Павлоградську середню школу № 6. 1940 – 1941, 1944 – 1948 рр. – студент геолого-географічного факультету Дніпропетровського університету. 1943 – 1944 рр. – учитель географії 5-7 класів в Павлоградській НСШ № 4; 1950 – 1955 рр. – викладач географії Братського педагогічного училища (сmt Братське, Миколаївська обл.); 1955 – 1958 рр. – учитель географії, астрономії в Павлоградській середній школі робітничої молоді № 1; 1958 – 1959 рр. – учитель географії у Горлівській середній школі № 2.

23 листопада 1959 р. призначена викладачем ручної праці з погодинною оплатою Глухівського педагогічного інституту. 1 липня 1960 р. зарахована на посаду інспектора-методиста заочного відділу інституту. 1 вересня 1960 р. призначена викладачем ручної праці з погодинною оплатою. 12 вересня 1961 р. звільнена з посади методиста заочного відділу. 1 вересня 1961 р. призначена на ½ штатного окладу викладача методичної комісії природознавства, ручної праці, географії та на погодинній основі мала вести факультативний курс домоводства. 27 серпня 1962 р. звільнена з роботи за власним бажанням (ОСВ Хоменко А. В., 20 арк.).

Хоменко Валентина Дмитрівна народилася 5 липня 1909 р. у м. Хорол Полтавської губернії (нині – місто в Полтавській обл.) в сім'ї дворянина. Батько, Хоменко Дмитро Володимирович, до революції працював викладачем Глухівського учительського інституту, учителем гімназії, а після Революції 1917 р. – учителем середньої школи. 1925 р. закінчила Глухівську семирічку, 1929 р. – Глухівський педагогічний технікум. Жовтень – грудень 1930 р. – груповий керівник в одній із шкіл Глухова; грудень 1930 – серпень 1931 р. – бібліотекар в педагогічному технікумі; березень 1933 – жовтень 1933 р. – секретар навчальної частини Глухівського сільгосподарського технікуму (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського національного аграрного університету).

1933 – 1939 рр. навчалася на вокальному факультеті Київської консерваторії (нині – Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського) та отримала звання: «соліст опери та педагог музичного училища». 1939 – 1941 рр. працювала в Дніпропетровській опері (нині – Дніпропетровський академічний театр опери та балету). Під час окупації працювала в Дніпропетровському театрі. 1943 р. разом з колективом театру була вивезена до Тернополя, Львова, а далі в Третій Рейх. У Німеччині працювала в концертній бригаді, що обслуговувала табори робітників.

16 червня 1945 – 30 вересня 1945 р. працювала в концертній бригаді із обслуговування таборів репатріантів (табір № 221) та військових частин м. Везенберга (нині – місто в землі Мекленбург-Передня Померанія, ФРН). 1 грудня 1945 – 29 грудня 1946 р. працювала в Глухівському театрі. У грудні 1946 р. театр був переведений у м. Ромни. 15 жовтня 1947 – 1956 р. – керівник гуртків художньої самодіяльності в Глухівському будинку піонерів.

1 вересня 1956 р. призначена викладачем співів з погодинною оплатою в Глухівському державному педагогічному інституті. 1 вересня 1957 р. призначена на посаду старшого викладача співів. 22 серпня 1966 р. звільнена у зв'язку із виходом на пенсію.

Померла 27 липня 1979 р. в Глухові.

В особовій справі вказано, що «слабо» володіє німецькою мовою, «добре» – українською та російською мовами (ОСВ Хоменко В. Д., 23 арк.; Відомчий архів Відділу державної реєстрації актів цивільного стану, м. Глухів. Алфавітний журнал про смерть, 1975 – 1979 рр. – Арк. 126).

Хоменко Василь Ілліч народився 7 вересня 1922 р. у с. Хутірському Новомосковського повіту Катеринославської губернії (нині – село Петриківського району, Дніпропетровська обл.) в селянській сім'ї. 1937 р. закінчив сім класів Хутірської школи, 1939 р. – Чаплинську середню школу (нині – село Петриківського району, Дніпропетровська обл.). 1939 – 1941 рр. навчався у Криворізькому учительському інституті (нині – Криворізький державний педагогічний університет). Вересень – жовтень 1941 р. – учитель в Хутірській середній школі.

Вересень 1943 – лютий 1946 р. перебував у лавах ЧА в якості мінометника 353 СД, а після поранення – писарем при штабі 3-го Українського фронту. Лютий 1946 – вересень 1946 р. – учитель у Хутірській середній школі, 1946 – 1948 рр. – студент філологічного факультету (українське відділення) Дніпропетровського університету; 1948 – 1954 рр. – учитель, методист Братського педагогічного училища (сmt Братське, Миколаївська обл.).

1954 – 1957 рр. перебував в аспірантурі за спеціальністю «українська мова» в Дніпропетровському університеті. В аспірантурі написав наукову роботу: «Фразеологія народних казок, записаних на Полтавщині» (подана на раду філологічного факультету 26 квітня 1957 р.). 1957 – 1959 рр. працював на кафедрі української мови в Горлівському педагогічному інституті іноземних мов.

25 серпня 1959 р. призначений на посаду асистента української мови в Глухівському державному педагогічному інституті. З 8 вересня 1959 р. голова методичної комісії мови, літератури й каліграфії. 1 вересня 1960 р. переведений на посаду старшого викладача української мови. З 1 лютого 1961 р. – тимчасово виконуючий обов'язки заступника директора з навчально-наукової роботи. З вересня 1961 р. звільнений з посади за власним бажанням.

В особовій справі зазначено, що володіє чеською, польською та німецькою мовами (ОСВ Хоменка В. І., 21 арк.).

Хохолкін Микола Олексійович народився 17 листопада 1949 р. у с. Козьє Речка (нині – село Нейського району Костромської обл., РФ) в робітничій сім'ї. 1967 р. закінчив Макар'євську середню школу (нині – м. Макар'єв, Костромська обл., РФ). 1967 – 1968 рр. – різноробочий в Макар'євському ПМК. 1968 – 1969 рр. навчався на річних курсах учителів фізкультури при Костромській середній школі № 26 (м. Кострома, РФ).

1969 – 1971 рр. – вчитель фізкультури в Первомайській восьмирічці. 1971 – 1972 рр. – тренер в Глухівській ДЮСШ; 1972 – 1976 рр. – учитель фізкультури в Глухівській школі-інтернаті (нині – Глухівська спеціалізована школа-інтернат I – III ст. ім. М.І. Жужоми). 1970 – 1975 рр. навчався на факультеті фізичного виховання в Ярославському педагогічному інституті ім. К. Д. Ушинського (нині – Ярославський державний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського, РФ).

28 грудня 1976 р. призначений на посаду викладача фізичного виховання кафедри природничих дисциплін Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергеева-Ценського. 21 травня 1979 р. звільнений з роботи у зв'язку із зміною місця проживання (ОСВ Хохолкіна М. О., 22 арк.).

-Ш-

Шаматрін Павло Олексійович народився 5 липня 1927 р. у с. Шалигіно Глухівської округи УРСР (нині – сmt Глухівського району, Сумська обл.) у селянській сім'ї. 1935 – 1941, 1943 – 1944 рр. навчався в Шалигінській семирічній школі. 1945 – 1951 рр. перебував у лавах ЗС СРСР. Брав участь у військових діях проти Японії. 1944 – 1945 рр. проходив військову

службу в 13-й морській бригаді на Тихоокеанському флоті (м. Владивосток; нині – адміністративний центр Приморського краю, РФ). 1945 – 1947 рр. перебував у Північній Кореї (м. Сейсин (кор. м. – Чходжин), Корейська Народно-Демократична Республіка), 1947 – 1951 рр. – військовій частині 51360 (м. Владивосток, Приморський край, РФ).

1951 – 1952 рр. навчався у Шалигінській середній школі. 1952 – 1955 рр. – 2-й секретар Шалигінського РК ЛКСМ України. 1952 – 1955 рр. заочно навчався на фізико-математичному факультеті Глухівського учительського інституту ; 1958 – 1962 рр. – у Вищій партійній школі при ЦК КП України. 1955 – 1956 рр. – інструктор, 1956 – 1958 рр. – завідувач організаційним відділом Шалигінського райкому КП України. Серпень – вересень 1962 р. – інструктор та завідувач організаційним відділом Глухівського райкому КП України. Вересень 1962 – січень 1965 р. – інструктор ідеологічного відділу Глухівського парткому КП України.

З 6 лютого 1965 р. – старший лаборант кабінету іноземних мов в Глухівському педагогічному інституті. 24 квітня 1965 р. отримав дозвіл вести заняття з політекономії з погодинною оплатою. З 27 жовтня 1965 р. – викладач політекономії з погодинною оплатою. 15 листопада 1965 р. переведений з посади старшого лаборанта кабінету іноземних мов на посаду завідувача консультативним пунктом заочного відділу. З грудня 1966 р. – асистент кафедри марксизму-ленінізму.

1 вересня 1967 – 28 січня 1968 р. перебував на стажуванні в Інституті підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук при Київському університеті. 24 січня 1968 р. на кафедрі політекономії Інституту підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук при Київському університеті було затверджено план кандидатської дисертації на тему: «Экономические предпосылки превращения с/х труда в разновидность индустриального (на материалах УССР)».

26 травня 1969 р. переобраний на посаду асистента методики викладання історії. 2 березня 1970 р. переведений на посаду старшого викладача методики викладання історії. 15 лютого 1971 р. звільнений з посади у зв'язку із обранням на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму Сумського вищого військового училища.

До «Історії міст і сіл УРСР» написав нарис про Шалигіне.

(ОСВ Шаматріна П. О., 43 арк.).

Шамрай Іван Павлович народився в серпні 1902 р. с. Смілому Роменського повіту Полтавської губернії (нині – село Роменського району, Сумської обл.) в родині робітника. 1917 р. батьки померли. 1917 – 1921 рр. працював при сільгоспобстаханні (с. Сміле). 1921 – 1924 рр. – помічник та машиніст в млині № 1 (с. Сміле). 1924 – 1926 р. перебував у лавах РСЧА (м. Київ, х. Грушки).

1926 – 1928 рр. – машиніст на залізниці в м. Троїцьке (нині – смт Троїцьке, Троїцький район, Луганська обл.); 1928 – 1929 рр. – слюсар-машиніст Радянського торговельного флоту (м. Владивосток; нині – адміністративний центр Приморського краю, РФ); 1929 – 1930 р. – машиніст в млині № 1 (с. Сміле). 1930 – 1932 рр. – студент Глухівського робітфаку , а 1932 – 1935 рр. – студент фізико-математичного факультету Глухівського педагогічного інституту. 1935 – 1941 р. працював на посаді асистента фізики в Глухівському інституті.

1943 – 1945 рр. перебував у лавах Червоної армії, учасник Великої Вітчизняної війни. 1 грудня 1944 р. нагороджений орденом «Красной Звезды», 10 листопада 1943 р. медаллю «За Отвагу», 29 квітня 1945 р. «За боевые заслуги». 1 вересня 1945 р. зарахований на посаду асистента кафедри фізики Глухівського учительського інституту. 1 вересня 1955 р. переведений на посаду асистента кафедри фізики. 1 вересня 1961 р. переведений з посади викладача ручної праці на посаду старшого викладача. 18 жовтня 1962 р. звільнений з посади у зв'язку із виходом на пенсію. (ОС Шамрая І. П., 17 арк.).

Шапкіна (до заміжжя - Берг) Тетяна Олександрівна народилася 5 липня 1947 р. в станиці Кармалинівська Ізобильненського району Ставропольського краю (нині – Новоолександрівська міська округа, Ставропольський край, РФ) в сім'ї вчителів. 1952 р. родина переїхала в Глухів. 1964 р. закінчила в Глухові загальноосвітню та музичну школи.

1964 – 1968 рр. навчалася по класу домри в Курському музикальному училищі (нині – Курський музичний коледж ім. Г. В. Свиридова, РФ).

1968 – грудень 1969 р. працювала в м. Щигри Курської обл., викладала по класу домри, теоретичні дисципліни, а також керувала оркестром народних інструментів. З 1970 р. – керівник художньої самодіяльності в Глухівському заводі агрегатних вузлів. 1 вересня 1970 р. призначена викладачем з проведення практичних занять з гри на домрі з погодинною оплатою в Глухівський державний педагогічний інститут. Особова справа доведена до 10 квітня 1971 р. (ОСВ Шапкіної Т. О., 6 арк.)

Шаповалов Василь Петрович народився 19 вересня 1931 р. у с. Ганусівка Старобільської округи (нині – село Новопсковського району, Луганської обл.) в селянській сім'ї. 1949 р. закінчив Марківську середню школу. 1949 – 1953 рр. навчався на українському відділі філологічного факультету Луганського педагогічного інституту ім. Т. Г. Шевченка). 1953 – 1956 рр. перебував в аспірантурі на кафедрі української мови Одеського університету ім. І. І. Мечникова (. В аспірантурі керував фольклорною експедицією. За зібраний матеріал мав подяку від Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнографії АН УРСР.

1956 – 1960 р. – старший викладач української літератури в Горлівському педагогічному інституті іноземних мов. 1 вересня 1960 р. призначений на посаду викладача дитячої літератури й виразного читання Глухівського державного університету. 20 червня 1961 р. звільнений з посади за власним бажанням (ОСВ Шаповалова В. П., 8 арк.).

Шостако Тимофій Васильович народився 1920 р. у с. Сопич Глухівського повіту Чернігівської губернії (нині – село Глухівського району, Сумська обл.) в родині селянина-середняка. 1929 – 1936 рр. навчався у Сопицькій середній школі. Середню освіту отримав у м. Тула (нині – адміністративний центр Тульської обл., РФ).

Вересень 1940 – лютий 1942 р. – стрілець та командир танку в 16 окремій танковій бригаді Героя Радянського Союзу Яковлева в Монгольській народній республіці. Лютий 1942 – березень 1944 р. проходив службу в складі 139 ОКСБ (Південно-Західний фронт). 1944 – 1949 рр. навчався на філологічному факультеті за спеціальністю «українська мова та література» в Київському державному університеті.

1949 – 1950 рр. – учитель української мови та літератури у Перечинській середній школі (м. Перечин, Перечинський район, Закарпатська обл.); 1950 – 1953 рр. – аспірантура Українського науково-дослідного інституту педагогіки (нині – Інститут педагогіки НАПН України). 24 жовтня 1953 р. призначений на посаду старшого викладача української літератури Глухівського учительського інституту . 31 серпня 1955 р. звільнений з посади старшого викладача української літератури у зв'язку із ліквідацією мовно-літературного факультету (ОСВ Шостака Т. В., 11 арк.).

Шульго Владислав Йосифович 1951 – 1955 р. навчався за спеціальністю фізична культура в Київському державному інституті фізичної культури (нині – Національний університет фізичного виховання і спорту України). 1 вересня 1966 р. призначений викладачем фізичного виховання Глухівського педінституту з погодинною оплатою. 10 вересня 1968 р. був зарахований викладачем фізичного виховання з погодинною оплатою. Навантаження встановлене 240 годин (ОСВ Шульго В. Й.).

Шутенко (до заміжжя - Стегно) Анна Андріївна народилася 4 листопада 1926 р. в Глухові сім'ї робітників. 1934 – 1946 рр. навчалася в Глухівській середній школі № 1. 1946 – 1948 р. – студент факультету української мови та літератури в Глухівському учительському інституті .

1948 – 1950 р. – учитель української мови та літератури в 5 – 7 кл. у Киданівській семирічці (нині – с. Киданів, Бучацький район, Тернопільська обл.), 1950 – 1952 рр. у Старопетликівській школі (с. Старі Петликівці, Бучацький район, Тернопільська обл.); 1952 – 1958 рр. у Ярославецькій середній школі (с. Ярославець, Кролевецький район, Сумська обл.). 1960 – 1962 рр. – завуч Глухівського дитячого садка. 1953 – 1956 рр. навчалася заочно на історико-філологічному факультеті Сумського педагогічного інституту.

4 вересня 1962 р. прийнята на $\frac{1}{2}$ ставки асистента української мови Глухівського педагогічного інституту. 26 листопада 1962 р. переведена на повну ставку асистента. 3 21 жовтня 1969 р. – в. о. голови предметно-методичної комісії мов. 1 вересня 1970 р. переведена на посаду старшого викладача методики мов. 1 жовтня 1972 р. переведена з посади старшого викладача на посаду асистента. 7 вересня 1977 р. переобрана на посаду старшого викладача. 15 серпня 1979 р. звільнена з посади старшого викладача за власним бажанням (ОСВ Шутенко А. А., 39 арк.)

-Ю-

Юдицький Анатолій Степанович народився 14 листопада 1928 року в м. Новгород-Сіверський Глухівської округи (нині – адміністративний центр Новгород-Сіверського району, Чернігівська обл.) у сім'ї службовців. Упродовж 1935 – 1941 рр. навчався у Глухівській школі № 2. 1941 р. евакуйований на Урал, де закінчив 7 класів. 1947 р. – закінчив підготовчий курс Глухівського учительського інституту, 1949 р. – фізико-математичний факультет Глухівського учительського інституту.

1949 – 1950 рр. – учитель фізики, математики та фізичної культури у Микулицькій школі (нині – село Володимир-Волинського району, Волинська область). 1951 – 1952 рр. – перебував у лавах РА. 1952 – 1955 рр. – учитель фізики та фізичної культури у Шевченківській школі (с. Шевченкове, Глухівський район, Сумська обл.), Глухівській школі № 1, Глухівському училищі механізації сільського господарства (нині – Глухівський агротехнічний інститут ім. С. А. Ковпака Сумського НАУ).

1 квітня 1955 року зарахований на посаду керівника волейбольної секції Глухівського державного педагогічного інституту. 1956 – 1960 рр. – викладач фізичного виховання з погодинною оплатою Глухівського інституту. Упродовж 1955 – 1957 рр. – інструктор з спортивно-масової роботи Глухівського гарнізонного будинку офіцерів. Упродовж наступних трьох років перебував на посаді вчителя фізкультури у Глухівській СШ № 3. Одночасно заочно навчається у Львівському інституті фізичної культури (нині – Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського).

16 вересня 1960 р. призначений на штатну посаду викладача фізичного виховання (на $\frac{1}{2}$ ставки) Глухівського педагогічного інституту. 1 вересня 1961 р. переведений на повну ставку. 1962 року отримав диплом Львівського інституту фізичної культури (кваліфікація «викладач фізичної культури»). 3 вересня 1963 року звільнений з посади за власним бажанням (ОСВ Юдицького А. С., 21 арк.).

Юрченко Михайло Григорович народився 24 січня 1922 р. в Глухові в сім'ї робітника. 1939 р. закінчив Глухівську середню школу № 1. 1939 – 1940 рр. навчався на будівельному факультеті Новочеркаського індустріального інституту (нині – Південно-Російський державний політехнічний університет ім. М. І. Платова, РФ). Жовтень 1940 – червень 1941 р. – курсант школи молодших командирів в Комсомольську-на-Амурі (нині – адміністративний центр Комсомольського району, Хабаровський край, РФ).

Червень 1941 – вересень 1942 р. командир артилерійської системи в 102 укріпленні, 15-ї армії Далекосхідного фронту. Жовтень 1942 – січень 1944 р. – курсант Хабаровського артилерійського училища. 3 січня 1944 по лютий 1944 р. – командир взводу 226-го артилерійського полку 1-ї стрілецької Брестської дивізії II-го Білоруського фронту. Лютий 1945 – серпень 1945 р. – командир взводу управління 226 артилерійського полку 1-ї стрілецької Брестської дивізії II-го Білоруського фронту. Вересень 1945 – жовтень 1946 р. – командир взводу розвідки 577 мінометного полку 272 стрілецької дивізії Московського воєнного округу. 15 серпня 1944 р. нагороджений орденом «Красной звезды» за бої під час взяття Бресту. 1 квітня 1945 р. нагороджений орденом «Красной звезды» за форсування Одери.

Жовтень 1946 – липень 1948 р. – студент фізико-математичного факультету Глухівського учительського інституту. 1950 р. закінчив фізико-математичний факультет

Сумського педінституту. 10 липня 1948 р. зарахований на посаду лаборанта математичного факультету Глухівського учительського інституту. 1 вересня 1950 р. введений в штат кафедри фізики у якості асистента. 20 вересня 1950 р. призначений на ½ ставки асистента на стаціонарі та на ½ ставки старого викладача по заочному відділенню. 1 вересня 1951 р. – 27 серпня 1952 р. – завідувач фізико-математичного відділу. 1 вересня 1959 р. звільнений з посади асистента кафедри у зв'язку з ліквідацією фізико-математичного факультету (ОСВ Юрченка М. Г., 31 арк.).

Реконструирован жизненный и научный путь научно-педагогических сотрудников (чьи фамилии начинаются на буквы «С, Х, Ш, Ю»), которые работали в Глуховском национальном университете им. А. Довженко в советское время

Ключевые слова: научно-педагогические сотрудники, педагогический институт, кафедра, ректорат, ассистент.

The report reconstructs courses of life and science of research and educational staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv Pedagogical University in Soviet time.

Materials for biographic dictionary "Research and educational staff of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University in 1952 – 1991". The report reconstructs courses of life and science of research and education staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University in Soviet time.

Biography studies the particular life histories of individuals. It pays attention not only to material events in the life of a person, but also to his inner characteristics, searching for the motives of someone's actions, his psychology and mentality. When a biographer takes an explicitly psychoanalytical approach, the term psycho-biography is used. Biographies are written mainly about exceptional or special people and try to achieve a better understanding of their personality. Prosopography is not interested in the unique but in the average, the general and the 'commonness' in the life histories of more or less large numbers of individuals. The individual and exceptional is important only insofar as it provides information on the collective and the 'normal'. For a prosopographer, extraordinary people (such as a Napoleon or a Bismarck) are less appealing and to some extent even disturbing because they are 'out of the ordinary'.

Biographies obviously study the entire personality of individuals (external and inner features), whereas prosopography emphasizes the external similarities and differences between individuals within a given population

Biographical studies are undertaken for many reasons, depending not only on the people being studied, but also on those doing the studying. Let me address the second set of reasons. The sine qua non for me is twofold: there must exist relatively unknown facets of the subject's life, work, or extensions of that work by others, and a wealth of source material must be available for mining, somewhere. The detective work of locating, excavating, and refining the material is rewarding as a kind of problem-solving

Each biographical study here consists of a brief summary of the person's life and work, including, as may be appropriate and available, a photographic or other image, list of publications, and links. In the case of the university workers, there are quite a number of on-site links to the species named by them or named in their honor. For subjects about whom a book-length biography exists you'll find here only brief summaries with references to the literature. For lesser-known individuals, you'll find more extensive accounts.

Keywords: research and educational staff, vuz (institute of higher education), department, university administration, office, assistant